

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Dionysii Carthvsiani, luculenta iuxta ac compendiaria
in Acta apostolorum exegesis siue commentaria**

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Iohannes habet Capita. XXI. Et aperiuntur in eo Christi diuinitas &
sacramenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

E P I T O . E X L V C .

Si vobis dixero, non credetis mihi, si autem interroga-
vero, non respondebitis mihi, nec dimittetis.

Cap. 23.

Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo & illusit
veste alba, & remisit ad Pilatum. Nolite flere super
me, sed super vosipias flete, & filios vestros. &c. Si in
viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fieri? Tunc ini-
cipient montibus dicere cadite super nos, & collibus
operite nos. Hic est Christus dei electus. Neq; tu
times deum, quod in eadem damnatione es. &c. Digna
factis recepimus. Cap. 24.

Quid queritis viuentem cum mortuis? Qui sunt hi
sermones quos confertis adinutrem ambulatæ, & estis
tristes? O stulti & tardi corde ad credendum, in omni
bus que loquuti sunt prophetæ. Nonne hæc opor-
tuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?
Mane nobiscum domine quoniam aduerserascit. Nō-
ne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueret nos
in via, & aperiret nobis scripturas? Surrexit dominus
vere, & apparuit Simoni. Stetit Iesus in medio disci-
pulorum, & dixit pax vobis. &c. Palpate & videte quia
spiritus carnem & ossa non habet sicut me videtis habe-
re. Dixit Iesus. Necesse est impleri omnia quæ scripta
sunt in lege Moysi & prophetis, & psalmis de me.

Oportebat Christus pati et resurgere die tertia, et pre-
dicari in nomine eius penitentiam & remissionem pec-
atorum in omnes gentes. Vos autem sedete in cuius
estate quoadusque induamini virtute ex alto, & ego mit-
tam promissum patris mei in vos. Eleuatis manibus
benedixit eis Iesus, & ferebatur in cælum. Erant (sci-
licet discipuli Christi & apostoli) semper in templo lau-
dantes & benedicentes deum.

Johannes habet Capita. XXI. Et
aperiuntur in eo Christi diuinitas
& sacramenta.

¶ Caput primum.

¶ ¶

D. DIONY. A RICK. CART.

N principio erat verbum, & verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt. Quod factum est, in ipso vita erat (quia in filio dei sunt omnia vita et lux.) Erat lux vera quae illuminat. &c. Quotquot receperunt eum, dedit eis potestatem filios dei fieri. &c. Verbum caro factum est. &c. De plenitudine eius (scilicet Christi) accepimus omnes gratiam pro gratia. Lex per Moysen data est, gratia et veritas per Iesum Christum facta est. Deum nemo vidit vñquam. Vnigenitus qui est in sinu patris ipse enarravit. Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi. Quem scripsit Moyses in lege, & prophetæ, inuenimus Iesum filium Ioseph a Nazareth. (Verba Christi ad Nathanael.) Ecce vere Israelite in quo dolus non est. Rabbi tu es filius dei, tu es rex IsraeL

Cap. 2.

(Christus conuertit aquam in vinum.) Vocatus est Iesus & discipuli eius ad nuptias. Non dum venit hora mea . Nolite facere domum patris mei domum negotiorum. Quod signum ostendis nobis quia haec facis. Multi crediderunt in Iesum, Ipse autem non creditis se met ipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, & quia opus eius non erat, ut quis testimonium perhiberet de homine. Ipse enim sciebat quid esset in homine.

¶ Cap. 3.

Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, non potest introire in regnum dei. Quod natum est ex carne caro est, & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Spiritus ubi vult spirat, & vocem eius audis, sed nescis unde veniat aut quo vadat, sic est omnis qui natus est ex spiritu. Tu es magister in IsraeL & haec ignoras? Quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur. &c Si terrena dixi vobis & non creditis, quomodo si dixerem vobis cœlestia creditis? Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis. & cetera.

E P I T O . E X I O H A N .

Sic deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam. Non misit deus filium suum ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. Qui credit in eum non iudicatur. Qui autem non credit iam iudicatus est, quia non credit in nomine unigeniti filii dei. Lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem. &c. Omnis qui male agit odit lucem. Et non venit ad lucem ut non arguantur opera eius. Qui facit veritatem venit ad lucem ut manifestentur opera eius, quia in deo sunt facta. Non potest homo accipere quicquam nisi ei datum fuerit de celo. Qui habet sponsam sponsus est, (haec sunt verba Iohannis baptistae de Christo) Amicus autem sponsi, qui stat & audit eum, gaudet propter vocem sponsi. &c. Illum oportet crescere, me autem minui. Qui de terra est, de terra est, & de terra loquitur, qui de celo venit super omnes est, & quod vidit testatur. Quem misit deus, yba dei loquitur. Non ad mensuram dat deus spiritum. Pater diligit filium, & omnia dedit in manus eius. Qui credit in filium habet vitam aeternam. Qui autem incredulus est filio ira dei manet super eum.

Cap. 4.

Iesus non baptizabat sed discipuli eius. Iesus fatigatus ex itinere. &c. Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum. sed aqua quam ego dabo ei siet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. (dixit Iesus mulieri Samaritanae) &c. Salus ex Iudeis est. Veri adoratores adorabunt patrem in spiritu & veritate. Nam & tales pater querit. Spiritus est deus, & eos qui adorant eum in spiritu & veritate oportet adorare. Mirabantur discipuli, quia cum muliere loquebatur Iesus (Nota. Videtur ergo Iesus non habuisse consuetudinem loquendi cum eis.) Meus cibus est ut faciam voluntatem patris mei qui misit me, ut perficiam opus eius. Ipse Iesus testimonium perhibuit, quia propheta in sua patria honor non habet. Nisi signa & prodigi

e s

D. DIONY. A RICK. CART.

videritis, non creditis

[Nota]

hic sanauit filium reguli agonizantem solo verbo, etiam
absens.]

Cap. 5.

Ecce san^o factus es iam noli peccare ne deterius aligd tibi
contingat. Dixit Iesus. Pater meus usque modo ope
ratur, & ego operor. Querebant Iudei Iesum interfi
cere, quia non solum solus soluebat sabbatum, sed patrem su
um dicebat deum, & qualem se deo facies. Non potest
filius a se quicquam facere, nisi quod viderit patrem facien
tem.

Quicumque enim

pater facit, haec & filius similiter facit. Pater enim di
ligit filium, & omnia demonstrat ei quae ipse facit.
Sicut pater suscitat mortuos & viuiscitat, sic & filius quo
vult viuiscitat. Pater omne iudicium dedit filio, ut om
nes honorificant filium sicut honorificant patrem. &c.
Qui non honorificant filium, non honorificant patrem q
uis sit illum. Mortui audient vocem filii dei. Sicut
enim pater habet vitam in semetipso, sic dedit & filio
vitam habere in semetipso. Et potestatem dedit ei &
iudicium facere, quia filius hominis est. Veniet hora
in qua omnes qui in monumentis sunt, audient vocem
filii dei. &c. Dixit Iesus. Non possum ego a meipso fa
cere quicquam. Iudicium meum iustum est, quia non
querero voluntatem meam. &c. Iodes erat lucerna ardens &
lucens. Opera quae dedit mihi pater quae facio, testimo
nium perhibent de me. Claritatem ab hominibus non
accipio. Quomodo poteris vos credere, qui gloriam
ab iniicem accipitis, & gloriam quae a solo deo est non
queritis. Ego veni in nomine patris mei, & non acce
pistis me, si aliud venerit in nomine suo, illum accipie
tis. (Hoc dixit Iesus de Antichristo.)

¶ Cap. 6.

Hoc dicebat Iesus tentas eum (scilicet Philippum. &c.)
Cum cognouisset Iesus quae venturi erat ut faceret eum re
ge, fugit iterum in monte ipse solus. Voluerunt discipuli le
sim accipere in nauim, et statim nauis fuit ad terram ad
ibat. Optaminis non cibum quod perit, sed quod permanet in vitam
eternam. Hunc enim pater signauit deo (Nota in isto capi
tulo multa de corpore Christi.)

P P I T O : E X I O H A N .

Non Moyses dedit vobis panem, sed pater meus dat vobis panem verum. Ego sum panis vita. Qui venit ad me, & qui credit in me, non sitiet vng. Dñe, semper dat nobis panem hunc. Oē qd dat mihi pater ad me vent et, et eum qui venit ad me non ejiciam i oras. Descendi de cælo non ut faciam voluntatem meam, sed volūtatem eius qui misit me. Nemo potest venire ad me, nisi pater qui misit me traxerit eum. Omnis qui audit uit a patre & didicit venit ad me. Patrem non vidit quisquam, nisi is qui est a patre (I. Christus) Panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita. Nisi manducaveritis carnem filij hominis & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Caro mea yē est cibus, & sanguis meus vere est potus qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo. Qui manducat me, & ipse viuet ppter me. Qui manducat hunc panem, viuet in æternum. Durus est hic sermo. Quis potest cum audire, &c. Spirit⁹ est qui viuiscat, caro non prodest quicquam. Dicebat Iesus. Nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum a patre meo. Respondit Petrus Christo. Dñe ad quem ibi mus verba vita æternæ habes, & nos credimus & cognoscimus, quia tu es Christus filius dei.

¶ Cap. 7.

¶ Dixit Iesus, non potest mundus odiſſe vos, me autē odit quia ego testimonium perhibeo de illo, quia opera eius mala sunt. Quidā in turba dicebant de Iesu, quia bonus est, alij aut̄ non, sed seducit turbas, &c. Si quis voluerit voluntatem dei facere, cognoscer doctrina an ex deo sit. Qui a se meipso loquitur gloriam propriam querit, qui autem querit gloriam dei hic verax est, & iniustitia in illo non est. Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate. Christus cum venerit, nemo scit unde sit. Clamabat Iesus. Si quis sit veniar ad me & bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura, flumina de ventre eius fluunt aquæ viuæ. Hoc autem dicebat de spiri-

D. D I O N Y. A R I C K. C A R T.
tu sancto quem accepturi erant credentes. Non dum
rat spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus
&c. Nonne scriptura dicit, quia ex semine David, &
de Bethlehem castello ubi erat David uenit Christus?
Dixerunt ministri Iudeorum de Iesu. Nunquam sic lo-
quutus est homo, sicut hic loquitur. Nunquid lex no-
stra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius, & co-
gnoverit quid faciat?

¶ Cap. 8.

¶ Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapi-
dem mitrat. Vade & amplius noli peccare, &c. Lo-
quutus est Iesus. Ego sum lux mundi. Qui sequitur me
non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae. Tu
de teipso testimonium perhibes, testimonium tuum non
est verum. Vos secundum carnem iudicatis, ego non
iudico quenquam, dixit Iesus. Neque me scitis, neque pa-
trem meum. In peccato vestro moriemini. Dixit le-
sus. Vos deorsum estis, ego de sursum sum. Vos de man-
do estis, ego non sum de mundo, &c. Dixit Iesus. Ego
sum principium, qui & loquor vobis. Cum exaltae-
ritis filium hominis, &c. Non reliquit me pater soli,
quia ego quae placita sunt ei facio semper. Veritas li-
berabit vos. Omnis qui facit peccatum, seruus est pe-
ccati. Seruus autem non manet in domo in aeternum, fi-
lius autem manet in aeternum. Sermo meus non capili-
tur in vobis. Vnum patrem habemus deum. Vos ex pa-
tre diabolo estis, & desyderia patris vestri vultus per-
ficere. Diabolus homicida erat ab initio, & in veritate
non sterit, quia veritas non est in eo. Cum loquitur
mendacium ex proprijs loquitur, quia mendax est &
pater eius. Si veritatem dico, quare vos non creditis
mihi? Qui est ex deo, verba dei audit. Propterea vos no-
ni auditis, quia ex deo non estis. Ego non quaero glori-
am meam, est qui quaerat & iudicet. Dixerunt Iudei ad
Iesum. Nunc cognouimus quia dæmonium habes.
Si glorifico meipsum, gloria mea nihil est. Abraham
exultauit ut videret diem meum, & vidit & gauisus est.
Antequam Abraham fieret ego sum. Iesus autem ab-

P I T O. E X I O H A N.

scondit se (i.inuisibilem reddidit se) & exiuit, &c.

¶Cap. 9.

¶Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est. Venit nox quando nemo potest operari. (Nota hic de cæco nato illuminato.) Dicebant Pharisæi. Non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Ipsum interrogate, ætatē habet, ipse loquatur pro se. &c. Da gloriam deo. Scimus quia peccatores deus non audit, sed si quis dei cultor est, & voluntatem eius facit, hunc exaudit. A seculo non est auditum quia aperitus quis oculos cœci nati. Nisi esset hic homo a deo, non posset facere quicquam.

¶Cap. 10.

¶Qui non intrat per ostium in ouile ouium sed ascen dit aliunde fur est & iatro, &c. Ego sum ostium ait Iesus. per me si quis introierit saluabitur, & ingredietur & egredietur, & pascua inueniet. (Nota in isto capitulo de bono pastore. & mercenario.) Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ouibus suis. Mercennarius autem & qui non est pastor, videt lupum venientem & dimittit oves & fugit, &c. Ego sum pastor bonus & cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Sicut nouit me pater, & ego agnoscō patrem, & animam meam pono pro ouibus meis. Fiet vnum ouile & unus pastor. Nemo tollit animam meam a me, sed ego pono eam. Potestatem habeo sumendi animam meam, & potestarem habeo iterum sumendi eam. Dicebant multi ex iudæis de Iesu. Dæmonium habet et insanit, quid cum auditis? Quousq; animam nostram tollis? Opera quæ facio in nomine patris mei, testimonium perhibent de me. Pater meus quod dedit mihi, maius omnibus est, & cæt. Ego et pater vnum sumus. Si non facio opera dei, nolite credere mihi. Si autem facio, etsi mihi non vultis credere, ope ribus credite. Quærebant Iesum apprehendere, et existiuit de manibus eorum. (Nota valde mirabile, quia immensiter perceptibiliter exiuit.) etc. Ioannes signum nullum fecit. s. baptista.

¶ Domine ecce quem amas infirmatur . Infirmitas
haec non est ad mortem, sed pro gloria dei, &c. Dilige-
bat Iesu Martham, & sororem eius Mariam, & Laz-
arum, &c. Nonne duodecim sunt horae diei? Si quis am-
bulauerit in die non offendit, &c. si autem in nocte of-
fendit. Scio quia quæcumq[ue] poposceris a deo, dabit ti
bi deus. Dixit Iesu. Ego sum resurrectio & vita, &c.
Vtique domine . Ego credidi quia tu es Christus filius
dei, qui in hunc mundum venisti. Iesu ut vidit Mari-
am(f. Magdalenam) plorantem, & Iudeos, infremuit
spiritu & turbauit seipsum , & lachrymatus est Iesu.
Si credideris videbis gloriam dei. Iesu eleuatis
sursum oculis dixit. Pater gratias ago tibi quoniam au-
disti me. Ego autem sciebam quoniam semper me au-
dis. Iesu clamauit voce magna. Lazare veni foras, &
statim prodixit, &c. Iesu moriturus erat pro gente. Et
non tantum pro gente, sed ut filios dei qui disperse-
rant congregaret in unum.

¶ Lazarus unus erat ex discubentibns. (Nota hic de
vñctiore pedum Iesu a Maria, &c.) Venerunt non pp
Iesum tñ, sed ut Lazarum viderent, &c. Videtis quia
nihil proficimus? Nisi granum frumenti cadens in ter-
ra, &c. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vi-
tam æternam custodit eam. Vbi sum ego, illuc & mini-
ster meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorifica-
bit eum pater meus, &c. Nunc anima mea turbata est.
Et quid dicam? Pater saluifica me ex hac hora. Nunc
iudicium est inundi, &cæt. Adhuc modicum lumen
in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut nonte
nebre vos comprehendant. Qui ambulat in tenebris ne
scit quo vadat. (Nota in isto passu allegationem Esaiæ
prophetæ, et verba Euangelistæ in textu quære.) Ex
principibus multi crediderunt, etcæt. Dilexerunt glo-
riam hominum magis quam gloriam dei. Dixit Iesu
qui me spernit, sermo quem loquutus sum iudicabit eu-
in nouissimo die.

P I T O. E X I O H A N.

¶ Cap. 13.

¶ Ante diem festum paschæ sciens Iesus quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, utque in finem dilexisset eos. Quod ego facio tu nescis modo, scies autem postea. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. Vos vocatis me magister et domine, et benedicatis. Si ergo ego laui pedes vestros dominus et magister, et vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego feci, ita et vos faciatis. Non est seruos maior domino suo. Si haec scitis beati eritis si feceritis ea. Ego scio quos elegerim. Erat recumbens unus ex discipulis in finu Iesu, quem diligebat Iesus. Post buccellam introiuit in ludam satanas. Quod facis, fac citius. Nunc clarificatus est filius hominis, et deus clarificatus est in eo. Mæ datum nouum do vobis ut diligatis inuicem sicut diligi- sti vos. In hoc cognoscet omnes, quia discipuli mei- sis, si dilectionem habueritis ad inuicem.

¶ Cap. 14

¶ Non turbetur cor vestrum. In domo patris mei mansiones multæ sunt. Vado parare vobis locum, ut vbi sum ego et vos sitis. Dixit Iesus, Ego sum via, veritas, et vita. Nemo venit ad patrem nisi per me. Si cognouissetis me, et patrem meum utique cognouissetis. Domine ostende nobis patrem et sufficit nobis. Qui videt me, videt et patrem. Verba quæ ego loquor, a meipso non loquor. Qui credit in me, opera quæ ego facio eripi faciet, et maiora hæc faciet, quia ego ad patrem vado. Quodcumque petieritis patrem in nomine meo hoc faciam ut glorifice pater in filio. Si diligitis me, mandata mea seruate, etc. Non relinqueris vos orphanos, veniam ad vos, etc. Ego in patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui diligit me, diligit a patre meo, et ego diligo eum et manifestabo ei meipsum. Si quis diligit me, seruonem meum seruabit. Et pater meus diligit eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus.

D. DIONY. A RICK. C A R T.
Paracletus autem spiritus sanctus, ille vos docebit oia
et suggeret vobis omnia, etcæ. Pacem relinquo vobis,
pacem meam do vobis. Non quomodo mundus date
ego do vobis. Pater maior me est. Sicut mandatum de-
dit mihi pater, sic facio. Non turbetur cor vestrum, ne
que formidet, etc.

¶Cap. 15

¶Ego sum vitis vera, et pater meus agricola est.
Omnem palmitem in me non ferentem fructum, collit
eum. Et omnem qui fert fructum purgabit eum, ut fru-
ctum plus afferat, etcæ. Sine me nihil potestis facere.
Si manseritis in me, quocunque volueritis petetis, et
fiet vobis. Sicut dilexit me pater, et ego dilexi vos.
Manete in dilectione mea. Hoc est præceptum meum
diligatis inuicem sicut dilexi vos. Maiores hac dile-
ctionem nemo habet, ut animam suam ponat q[uod] p[ro]misi
suis. Vos amici mei estis si feceritis quæ ego pra-
cipio vobis. Iam non dicam vos seruos, &cæ. Vos au-
tem dixi amicos, quia omnia quæcunque audiuimus a pa-
tre meo nota feci vobis. Non vos me elegistis,
sed ego elegi vos, &c. Haec mando vobis ut diligatis
inuicem. Si mundus vos odit, scirote quia me priorem
vobis odio habuit. Si de mundo essetis, mundus q[uod]
suum erat diligenter: quia vero de mundo non estis, sed ego
elegi vos de mundo. propterea odit vos mundus.
Si me persequuti sunt, & vos persequentur, quia non
est seruus maior domino suo. Si opera non fecissem in
eis quæ nemo alias fecit peccatum non haberent (ait Ies-
sus) Nunc autem viderunt & oderunt, et me et patrem
meum.

¶Cap. 16.

¶Haec loquutus sum vobis ut non scandalizemini.
Venit hora ut omnis qui interficit vos, arbitretur obli-
quum se præstare deo, &c. Si non abierto paracletus
non veniet ad vos, &c. Adhuc multa habeo vobis di-
cere, sed non potestis portare modo. Cum autem ve-
nerit ille spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem,
Non enim loquetur a semetipso, &c. Oi-

EPITO. EX IOHAN.

quæcunque habet pater meus sunt. Propterea dixi quia
de meo accipiet (scilicet spiritus sanctus, &c.) Amen di-
co vobis, quia plorabitis & siebitis vos. Mundus autem
gaudebit, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Et
vos nunc quidem tristiciam habetis. Iterum autem videbo vos
& gaudebit cor vnum & gaudiū vnum nemo tolleret a vobis
Amē dico vobis, si quid petieritis patrem in nomine meo da-
bit vobis. Petite & accipietis, ut gaudium vestrum sit
plenum. Ipse pater amat vos, quia vos me amatis.
Exiui a patre & veni in mundū, &c. Non sum solus,
quia pater mecum est, &c.

¶Cap. 17.

In mundo pressuram habebitis. Sed confidite ego vi-
ti mundum. Subleuatis Iesus oculis in cælum dixit.
Pater venit hora clarifica filium tuum, &c. Hæc est au-
tem vita æterna ut cognoscant te solum verum deum
& quem misisti Iesum Christum. Clarifica me tu pa-
ter apud temet ipsum claritate quæ habui prius quam mundus
ficeret. &c. Non pro mundo rogo, sed pro eis quos mihi dedi-
sti, quia tui sunt. Et mea omnia tua sunt, & tua mea
sunt. Pater sancte serua eos in nomine tuo quos dedi-
sti mihi ut sint unum sicut & nos, &c. Non rogo ut
tollas eos de mundo, sed ut serues eos a malo. Sanctifi-
ca eos pater in veritate. Sermo tuus veritas est. Non
pro his rogo tantum, sed pro eis qui creduntur sunt p-
verbum eorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu pa-
ter in me, & ego in te, & ego in eis, ut sine consummati
in unum. Pater quos dedisti mihi, volo ut ubi sum e-
go & illi sint mecum ut videant claritatem meam qua
dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mun-
di, &c. Pater iuste mundus te non cognovit, Ego autem
te cognoui & notum feci eis nomen tuum, ut dilectio
tua in eis sit, & ego in ipsis.

¶Cap. 18. (Hic passio incipit.)

Vt dixit Iesus, ego sum, abierunt retrosum & ce-
derunt in terram. Calicem quem dedit mihi pater,
vis ut non bibam illum, &c. Vnus ministrorum
dedit alapam Iesu, &c.

g

D. DIONY. A RICK. C A R T I

Si male loquit^{ur} sum, testimonium perhibe de malo. Si autem bene, quid me cædis. Quam accusationem afferis aduersus hominem hunc &c. Dixit Iesus, regnum meum non est de hoc mundo. Tu dicas, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati. Omnis qui est ex veritate, audit vocē meā. Quid est veritas.

¶ Cap. 19

¶ Tunc appræhendit Pilatus Iesum & flagellavit. Exiit Iesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum, etcæ. Non haberes potestate in aduersum me ullam, nisi tibi esset datum de super. Baiulans sibi crucem exiuit. Cruciferunt eum et alios duos hinc et hinc, medium autem Iesum. Iesus Nazarenus, rex Iudæorum. Quod scripsi, scripsi. Strabat autem iuxta crucem Iesu mater eius, etc. Non fregerunt crura Iesu, sed unus militum lancealatus eius aperuit, et continuo exiuit sanguis et aqua, etcæ. Verit. Nicodemus ferens mixturam myrræ et aloes quasi libras centum. Acciperunt ergo corpus Iesu, et ligauerunt illud linteum cum aromatibus. Qui vidit testimonium perhibuit; et verum est testimonium eius, etc. Qs non commisceris ex eo. Videbunt in quem transfixerunt.

¶ Cap. 20

¶ Nondum sciebat discipulus ille (s. Ioannis) scripturam, qd oportebat Christum a mortuis resurgere, etc. Videlicet Maria duos angelos in albis sedentes ubi possum fuerat corpus Iesu, etc. Conuersa Maria vidiit Iesum stantem, existimans qd hortulanus esset, etc. Noli me tangere. Nondū enim ascendi ad p̄fem. Ascendo ad p̄fem meum et patrem vestrum, etcæ. Venit Iesus ianuis clavis, & stetit in medio discipulorum. Gauis sunt discipuli viso domino. Insufflavit Iesus et dixit. Accipite spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata remittuntur eis, et quorum retinueritis retenta sunt. Hic dat Iesus spiritum sanctum in terra. Noli esse incredulus sed fidelis. Quia vidi te credidisti. Beati qui non viderunt et crediderunt.

¶ Cap. 21.

¶ Domine tu omnia scis, tu scis quia amo te, Quid

EPITO. EX EPI. AD ROM.
ad te, tu me sequere. Sunt autem & alia multa quæ fecit Iesus, quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere eos qui scribendi sunt libros.
(Non spacio locorum, sed capacitate legatum.

Epistola ad Romanos habet Capita XVI. Et reuocat Apostolus in ea Romanos ab erroribus Gentium & cæremonijs legis ad veram catholica-
cam fidem.

Caput. I.

E Vangelium ante promisit deus per prophetas suos in scripturis sanctis de filio suo, q̄ factus est ex semine David secundum carnem. Iesus Christus predestinatus est filius dei in virtute secundum sp̄m sanctificationis, &c. C̄sa vobis & pax a deo patrem, & dñs Iesu Christo. Testis mihi est deus cui seruio in sp̄u meo, qd sine intermissione memoriam vestri facio semp in orationibus meis. Non erubesco eu-
angelium. Virtus enim dei est in salutem omni credenti, ludæo primum & Græco. Iustus ex fide viuit. Inuicibilis dei a creatura mundi, p ea q̄ facta sunt intellecta conspicunt. Scripta q̄q; ȳtus eius & diuinitas, ita ut sint inexcusabiles. Quia qd notus est dei, manifestus est in illis. Cū cognouissent deū, non sicut deū glorificauerunt aut ḡras egerunt, sed euauerunt in cogitationibus suis, & obscuratus est insipiens cor eorum. Dicētes c̄m se esse sapientes, stulti facti sunt. Qui mutauerunt gloriā icorruptibilis dei in similitudinē imaginis corruptibilis hominis, &c. Seruierūt creaturæ potius q̄ creatori, q̄ est deus benidictus in secula. Propter qd tradidit illos deus in passiones ignominiae, &c. (In isto cap. loquitur apostolus de innaturali peccato. Si vis q̄re.) Tradidit illos deus in reprobū sensum, &c. Cū iusticiā dei cognouissent, nō intellexerūt qm q̄ mala agit digni sunt morte, nō solū q̄ faciūt, sed etiam qui consentiunt facientibus.